क्षायकः-यिका, क्षायकः-यिका, चिक्षीषकः-षिका, चेक्षीयकः-यिका ; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिकक्षयतिवत् (302) ज्ञेयानि । अस्य धातोः [1]क्षिणन्-ती, [2]क्षिया, [3]क्षीतः-तम्-तवान्, क्षीत्वा, [A]प्रक्षेतुम् इति रूपाणीति विशेषः ।

(313) "टु क्षु शब्दे" (II-अदादिः-1036. अक. सेट्. पर.)

क्षावकः-विका,	क्षावकः-विका,	[4]चुक्षूषकः-षिका,	[5]चोक्षूयकः-यिका ;
[6]क्षविता-त्री,	क्षावयिता-त्री,	चुक्षूषिता-त्री,	चोक्षूयिता-त्री ;
[7]क्षुवन्-ती,	क्षावयन्-न्ती,	चुक्षूषन्-न्ती ;	—
क्षविष्यन्-न्ती-ती,	क्षावयिष्यन्-न्ती-ती,	चुक्षूषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
[8]व्यतिक्षुवाणः,	क्षावयमाणः,	—	चोक्षूयमाणः ;
व्यतिक्षविष्यमाणः,	क्षावयिष्यमाणः,	—	चोक्षूयिष्यमाणः ;
[9]क्षुत्-क्षुतौ-क्षुतः ;	—	—	—

1. 'क्र्यादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः । 'श्नाभ्यस्तयोः—' (6-4-112) इत्याकारलोपः । 'प्वादीनां ह्रस्वः' (7-3-80) इति शिति परे अङ्गस्य ह्रस्वः । णत्वम् । धातुपाठे 'प्ली गतौ' इत्यनन्तरं पठ्यमानेन वृत्तकरणेन ल्वादिपरिसमाप्तिरेव बोध्यते । न तु प्वादिगणपरिसमाप्तिः । केचित्तु धातुममुं 'क्षिष् हिंसायाम्' इति पठन्ति ।
2. षित्त्वात् 'षिद्भिदादिभ्यः—' (3-3-104) इत्यङि धातोः इयङादेशः । स्त्रियां टाप् ।
3. 'क्षियो दीर्घात्' (8-2-46) इत्यत्र निरनुबन्धकपरिभाषया नास्य ग्रहणम् । तेन निष्ठानत्वं न ।
4. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे, 'श्र्युकः किति' (7-2-11) इति इण्णिषेधः । 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः ।
5. 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इति अभ्यासस्य गुणः । 'अकृत्सार्वधातुक—' (7-4-25) इति उकारस्य दीर्घः ।
6. धातोरस्योदात्तत्वादिण्णिषेधो न ।
7. 'अदिप्रभृतिभ्यः शपः' (2-4-72) इति शपो विकरणप्रत्ययस्य लुक् । उवङ् ।
8. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति शानच् । णत्वम् ।
9. 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्' (6-1-71) इति क्विपि धातोः तुगागमः ।
A. 'व्रीताशबृंहितजुषाऽभ्रिणता गजेन प्रक्षेतुमङ्गमनसा समनुद्रुतेन ।
बद्धः करेण भगवान् विहृतिं वृणानः श्रथ्नन् निबद्धममुमाशु तलैरमथ्नात् ॥'
धा. का. 3-9.